

NVvR-voorzitter van september 1998 tot oktober 2001; een verantwoording

Geachte collegae,

Mijn voorzitterschap nam formeel een aanvang in september 1998. Maar eigenlijk begon het allemaal al veel eerder. Eind 1997 belde Ard den Heeten mij, en dat telefoontje resulteerde kort nadien in wat dan heet 'een goed gesprek'. Hij vroeg mij na te denken over het voorzitterschap van de NVvR. Je voelt je dan natuurlijk gevleid en vereerd, maar volgens de geldende mores voeg je een ampel beraad in – en daarna heb ik heel graag ja gezegd. Wat volgde was niet gering: een inwerkperiode van 9 maanden met talloze stapels teksten die je moet doorploegen. Want je wordt geacht van de hoed en de rand te weten, en dat betekent in de praktijk dat je je met bijna alles moet bemoeien. Ondanks deze degelijke voorbereiding nam ik tijdens de Radiologendagen in september lichtelijk onzeker de voorzittershamer over.

Maar die onzekerheid sloeg al snel over in onvervalste dadendrang, die ook bij de andere bestuursleden herkenbaar was. Het eerste wat wij deden was het formuleren van een *mission statement*, waarin een heldere bestuursopdracht vervat was. Deze noviteit was absoluut noodzakelijk, omdat we daarmee ook aan de leden duidelijk konden maken waarmee het bestuur de komende jaren aan de gang zou gaan. Ik juich het daarom toe dat het nieuwe bestuur het idee van een *mission statement* heeft willen navolgen.

Het *mission statement* met de pregnante bestuursdoelstelling van 1998 luidde als volgt:

“Het doel van het bestuur is het continueren en verbeteren van een professioneel geleide wetenschappelijke vereniging, die een adequaat antwoord weet te vinden op veranderingen van zowel vakinhoudelijke als maatschappelijke aard waaraan onze beroepsgroep onderhevig is”.

Waar het hier met name op neerkwam, was dat het bestuur het professionele en wetenschappelijke voortbestaan van de NVvR bewust en actief koppelde aan de kolossale veranderingen die in het vak op ons afkwamen. Om aan het *mission statement* snel handen en voeten te geven, kwam er op basis van een radiologische terreinverkenning al spoedig een plan van aanpak op tafel en een activiteitenprogramma om deze aanpak te realiseren.

Wat er inmiddels tot stand gekomen is laat zich als volgt samenvatten:

- Na jaren van intensief overleg met vooraanstaande personen in de gezondheidszorg heeft de Werkgroep Beleidsplan met haar resultaat *Van Zilver naar Zand* niets minder dan een richtinggevend boekwerk tot stand gebracht. Zonder meer een voortreffelijk werkstuk. De ledenvergadering nam het in juni 2000 dan ook terecht bij acclamatie aan. Dit beleidsstuk van de NVvR heeft intussen een brede verspreiding gevonden, en menige andere wetenschappelijke vereniging meende blijkbaar dat ons initiatief navolging verdiende. Veel leden nemen het beleidsplan met veel plezier nog bijna dagelijks ter hand – als leidraad of als houvast met een onmiskenbare naslagfunctie.

- Het bestuur heeft zich ook voorzien van professionele bijstand om de talrijke beleidsplanacties tijdig en gestructureerd uitgevoerd te krijgen. Dat gebeurde onder meer op basis van een bestuurstraining onder de titel “De Verwondering”. Deze toptraining diende er vooral toe zélf voldoende vaardigheden in huis te halen om de implementatie van het beleidsplan creatief ter hand te kunnen nemen. Verder is met name de communicatie met de leden en de buitenwereld verbeterd en heeft een silvercard voor bestuursleden eindelijk het licht kunnen zien.
- Voorts hebben we aanzienlijke verbetering kunnen realiseren in de samenwerking met andere wetenschappelijke verenigingen zoals de Nederlandse Vereniging voor Pathologie, waarmee wij gezamenlijk optreden bij de Orde van Medisch Specialisten. Samen met Freek Herfkens, Hans de Valois en Lucas Kingma werd een hecht team gevormd bij de diverse onderdelen van de Orde van Medisch specialisten.
- De relatie met voor ons vakgebied belangrijke bedrijven en industrieën heeft eveneens een verandering ten goede ondergaan. Er werden met diverse grote bedrijven meerjarenovereenkomsten gesloten, niet in de laatste plaats door de instelling van het zogeheten Industrielidmaatschap van de NVvR.
- De burn-outs die onze beroepsgroep veelvuldig treffen, waren ook al in 1999 een hot item. Dat leidde tot iets geheel nieuws: het succesvolle burn-out-symposium tijdens de voorjaarsvergadering in 1999. Nog steeds plukken we daar de vruchten van. We grijpen nog regelmatig terug op het daar ontwikkelde programma, vooral als wij informeel benaderd worden door leden die in de problemen zijn gekomen.
- Bij het begin van mijn voorzitterschap was het secretariaat net overgegaan van de VVAA naar Wissenraet en van Spaendonck. Dat is geen makkelijke overstap geweest. Na een goede start bij dit nieuwe bureau werd de service snel minder en kwam onder het door ons gewenste niveau. Al spoedig werd duidelijk dat we het over een andere boeg moesten gooien. Er moest een heel nieuw stafbureau komen. Het werk dat de dagelijkse bestuursleden, Roel van Dijk Azn, Wim ten Hove en ondergetekende daarmee hadden, zal ik u verder besparen. Maar een groot deel van onze bestuursperiode is hiermee gemoeid geweest.
- Het uitgangspunt is nog steeds dat wij ons stafbureau elders willen onderbrengen. De hoeveelheid werk en de complexiteit ervan betekenen dat wij het bureau verder moeten uitbreiden. Alleen dan kunnen wij u op elk gebied zo goed mogelijk bijstaan. Martine van der Schoot en Irma Meulenbroeks, en later Jolanda Streekstra en Birgit Vermeer, hebben in dezen een enorme klus geklaard. De Sandwichcursussen worden nu vooral door Birgit verzorgd in samenspraak met Erik Beek en Hans van Overhagen. Het bureau is door Jolanda en Roel professioneel opgezet, en dat betekent dat de meest voorkomende procedures zijn geprotocolleerd.
- De toekomstige mogelijkheden van radiologisch laboranten in de radiologie zijn voortdurend onderwerp van overleg geweest met de NVRL. De zogeheten functiedifferentiatie was niet alleen de zorg van het NVvR-bestuur, maar in het

bijzonder van Harmien Zonderland en thans Didi Gubler. De NVRL zal op dit terrein een belangrijke rol gaan spelen, omdat het tekort aan radiologen zal toenemen, evenals de complexiteit van de onderzoeken. Denk hierbij aan onderzoeken als de 3D-reconstructies met behulp van CT en MR.

- De NVvR-werkgroep DBC 2003, bestaande uit Emile Coerkamp, Dave Sanders, Hans de Valois, Freek Herfkens en ondergetekende, spant zich in om de positie van de radioloog te bewaken. Er blijken vele kapers op de kust die bij een teken van zwakte ogenblikkelijk zullen toeslaan. Dit proces is in volle gang en zal in de loop van 2002 worden afgerond. Het is van groot belang om voor alle betrokkenen een acceptabel uurtarief vast te stellen. Daarbij is een correcte relatie geboden tussen verantwoord werken en een overeenkomstige beloning.
- Naast de Sandwichcursussen en de Radiologendagen heeft dit bestuur extra impulsen willen geven aan opleiding en wetenschap. Dat gebeurde met de ondersteuning van medische managementcursussen voor assistenten en radiologen. Verder is er via Radion substantieel geïnvesteerd in wetenschappelijk werk. De eerste projecten gaan nu van start. Wij hebben onze nek ver uitgestoken ten gunste van de initiatiefnemers van Radion. Want hier is immers sprake van een uniek wetenschappelijk project waaraan zowel de perifere als de academische ziekenhuizen gelijkelijk kunnen deelnemen.
- Er doen zich steeds meer fusies voor tussen ziekenhuizen. Soms ontstaan er grote conglomeraten met een duidelijk eigen ambitieniveau. De roep om eigen opleidingen nam daarmee toe. Het bestuur heeft daarop gereageerd met de ontwikkeling van een Zevenstappenplan voor nieuwe opleidingen. Het bestuur rekent het tot zijn taak de procedure, samen met het Concilium, nauwkeurig te bewaken. Nieuwe opleidingen moeten in onze ogen clusteren met een academische opleiding. Daardoor komt de kwaliteit van de afgestudeerde radioloog straks op een nog hoger peil.
- Samen met de Orde werkt het NVvR-bestuur voorts aan een landelijk systeem van complicatieregistratie en richtlijnontwikkeling. Het bestuur heeft zich ook sterk gemaakt voor het visitatiemodel conform de INK-richtlijn, dat samen met het CBO en onder leiding van Martin Hendriks is ontwikkeld. Het zal waarschijnlijk als uitgangspunt gaan dienen voor de visitaties van alle ziekenhuizen in Nederland. Er kan pas sprake zijn van een volledig succes als de leden bereid zijn zich elke vijf jaar te laten visiteren. Dat zou de NVvR als geheel een sterkere positie geven, zowel naar binnen als naar buiten toe.
- Daarnaast kent de NVvR nu haar eigen accreditatiesysteem. In het kader van visitatie en herregistratie vormt dat een zeer belangrijk aspect. De accreditatie is ten koste van veel improductieve uren schoorvoetend van de grond gekomen. Maar nu loopt het, en de punten zijn thans op Netrad opvraagbaar.
- Het bestuur heeft de communicatie fors aangepakt. MemoRad is sterk verbeterd als gevolg van een beduidend grotere toegankelijkheid en leesbaarheid. Een echte redactie, onder leiding van Roel van Dijk Azn, waakt nu over deze verworvenheden en weet steeds weer de goede snaar te treffen. Mede daardoor

is ons blad nu tot verplichte vakliteratuur en functioneel naslagwerk verheven. Een eigen website, geheel gebaseerd op eigentijdse technologieën, is als modern medium niet meer weg te denken. Het is een van de pijlers waarop de vereniging draait, mede dankzij onze webbeheerder Frank Brouwer. Ook onze eigen NVvR-huisstijl is een belangrijke en functionele communicatiefactor die met zorg tot stand is gebracht. Tijdens de Radiologendagen in Ermelo konden wij vol trots laten zien dat de nieuwe huisstijl niet alleen het papier geldt, maar ook de zes NVvR-vlaggen, die we bij die gelegenheid mochten hijsen.

- De verdere professionalisering van onze activiteiten mag ook blijken uit het feit dat de Radiologendagen 2001 plaatsvonden op een mooie locatie, terwijl de organisatie in handen was van een groot Amsterdams congresbureau, Eurocongres. Het wetenschappelijk deel heeft zich geheel elektronisch voltrokken; de inschrijvingen liepen gedeeltelijk nog via papier, omdat nog veel leden geen gebruik kunnen maken van de elektronische snelweg. Nieuw was ook een seniorenprogramma onder leiding van de Historische Commissie met Cees Vellenga als aanvoerder. Het succes was zo groot dat deze aanpak zeker herhaling verdient. De drie bestuursleden die deze Radiologendagen zo creatief en voortvarend organiseerden, komt alle lof toe. Het was uitermate gezellig, en het cabaret onder leiding van Dick Busscher tijdens de feestavond was briljant.
- Het eeuwfeest van de NVvR op 7 april 2001, de dag waarop de vereniging honderd jaar oud werd, leverde een gedenkwaardige dag op met een vrolijke middag en een stijlvol feest. Het was hét moment voor de Historische Commissie om met haar even prachtige als lijvige eeuwboek *Van röntgenoloog naar radioloog* een hoogtepunt te scoren. Niet alleen de leden van de Historische Commissie, maar ook het bestuur en de Feestcommissie hebben zich hier van hun beste kant laten zien.

Dames en heren, u hebt het gehoord, deze drie jaar vormden een hectische periode met vele hoogtepunten. Ik hoop dat u zult concluderen dat de NVvR springlevend is en dat de bestuursleden de afgelopen drie jaar zeer veel overhoop hebben gehaald. Maar ik denk dat we tevens mogen vaststellen dat er thans een stevig fundament is gelegd voor de toekomst. Ik dank mijn medebestuurders voor hun inzet, hun geduld en hun doorzettingsvermogen. En vooral voor de ruimte die zij mij in deze periode geboden hebben. Die ruimte ging ook voor mij gepaard met een grote tijdsinvestering. Maar het was die moeite alleszins waard.

Rob de Vries, voorzitter NVvR 1998-2001.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.